

[Undervisningsministeren]

og folketingets uddannelsesudvalg. Jeg må sige, når hr. Ninn-Hansen siger, at udenrigsministeren har beklaget udsendelserne, at det er efter det referat, der foreligger for mig, ikke tilfældet. Så vidt jeg er orienteret, har udenrigsministeren beklaget, at situationen er opstået. Deri ligger dog en forskel.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Vi hørte ikke mere om UNESCO, men jeg synes, hele UNESCO-sagen er så interessant, at jeg opfordrer undervisningsministeren til at give en redegørelse om UNESCO ved anden lejlighed. Jeg skal altså lade det ligge nu.

Jeg er aldeles ligeglad med undervisningsministeriets kutyme. Det, det drejer sig om her, er, at den ansvarlige minister havde mulighed for at gribe ind og ikke gjorde det. Ministeren taler om, at sagen skal behandles på normal måde, og så må man afvente behandlingen. Ja men dommen er afsagt. Den er afsagt af ministerens kollega udenrigsministeren, der på landets vegne har måttet beklage det, der er sket. Undervisningsministeren kan ryste på hovedet, lige så meget undervisningsministeren har lyst til. Jeg glæder mig til at høre undervisningsministerens svar på det her. Det er jo kort og enkelt sagt en fordømmelse af den ansvarlige minister, der medfører, at udenrigsministeren må udsende en beklagelse på den danske nations vegne.

Om så undervisningsministeren er beføjet til at fortolke udenrigsministerens beklagelse, det ved jeg ikke; det kan vi jo høre udenrigsministerens udtalelse om. Jeg tror ikke, det gør noget stærkt indtryk på Spanien, hvis vi nu får at vide, at denne beklagelse ikke rigtig var ment.

Jeg mener, undervisningsministeren havde mulighed for at hindre, at vi her i landet skulle komme i den flove situation, at udenrigsministeren skulle undskyldte over for et andet land. Det kunne undervisningsministeren have hindret, men gjorde det ikke.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg tillader mig at tage en kort bemærkning, for nu koncentrerer debatten sig om dette emne, og jeg synes, forskellige bemærkninger gør det nødvendigt for mig at føje et par stykker til.

For det første må jeg give undervisningsministeren ret, hvormed altså menes, at hr. Ninn-Hansen har uret. Der er ikke afsagt nogen dom. Jeg har ikke i Madrid givet nogen undskyldning. Jeg har ej heller i Madrid beklaget dette, at udsendelserne har fundet sted, eller indholdet af det pågældende undervisningshæfte.

Derimod har jeg over for min spanske kollega beklaget, at situationen er opstået, fordi en sådan situation naturligvis er med til at belaste forholdet imellem to lande. Jeg har over for min spanske kollega gjort klart, hvordan proceduren er i Danmark på et sådant område, og jeg har forsikret ham om, at en undersøgelse med det samme er blevet indledt, og at jeg straks efter meddelelsen om den spanske reaktion tog kontakt til min kollega undervisningsministeren.

Jeg vil gentage: der kan ikke være afsagt nogen dom, når en undersøgelse er i gang og endnu ikke er afsluttet.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg brugte udtrykket, at udenrigsministeren havde beklaget, at Danmark havde foretaget noget over for en fremmed stat. Udenrigsministeren sagde: »Jeg har beklaget, at situationen er opstået«. Forskellen er altså ganske ens. Det er ganske og aldeles klart, at udenrigsministeren – hvad jeg synes er synd for ham – har følt sig foranlediget til at gå til den spanske udenrigsminister og beklage, at en situation er opstået, fordi der er fremkommet en udsendelse i Danmark, som hans kollega undervisningsministeren klart og aldeles har ansvar for.

Hvor meget de i Spanien interesserer sig for den procedure, som udenrigsministeren henviste til, aner jeg ikke. Det interesserer ikke mig, for det afgørende er altså, at man har foretaget noget, man må beklage bagefter.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal ikke stjæle hr. Ninn-Hansens torben i denne sag, som han har ført på en nødvendig og i øvrigt glimrende måde, og nu fik vi altså hr. Ninn-Hansens ord for, hvis ansvaret var for denne situations opståen.